

Въ четире часѣтъ Скобелевъ излѣзе пѣзъ Брестовецъ, по обичайтъ си, облеченъ съ пглички, свѣжъ, даже намазанъ съ благоуханни миризми. Тѣнката му фигура на бѣлийтъ конь, дѣйствиетелно произвождаше силно впечатлѣние въ този сивъ день, когато наоколо до таквазъ стѣпень са стѣстяваше мъглата, че на половина веретъ дървегата са виждахъ като нѣкакви разбъркани пятна, тѣкмо тамъ лѣжаще още по гѣсто мъглата. Тогава Скобелевъ за мене съставляваше загадка. Неужели въ тѣзи желѣзни грѣдинѣма мѣсто на страхътъ, опачтноститѣ, тѣгата, които обзиратъ всякого прѣдъ бойтъ? Азъ са обѣрихъ къмъ него съ прямъ въпросъ.

— Мжчно е, разумѣва са. Не вѣрвайте който ви каже другояче....

Знаете ли, продължаваше той отпослѣ, като припомниваше разговортъ на трапезата съ английскитъ полковникъ Гавелока: сега не е время да разсѣждаваме, критикуваме, да са отчайваме.... Вий казувате, на талантливитѣ хора слѣдува да пазятъ себе си.... Трѣбва да са умира, и ний ще умрѣмъ съ радость, само да не засрамяваме Россия, само високо да държимъ нейното знаме! Хубаво е да умрѣшъ за отечеството си. Нѣма по-добра отъ тази смъртъ....

Въ сивата мъгла нѣкакви си тъмни маси. Приближаваме по-близо—бараки—землянки, купи сѣно.... При тѣхъ стоятъ въ боевъ порядкъ ротитѣ и баталнионитѣ.... Глѣдашъ само прѣднитѣ, отзадъ всичко отива въ томана. Само да не са заблудишъ, а то погодата е най благоприятната. Възможно е да са приближишъ на сто крачки до неприятельтъ незабѣлѣженъ, да са спуснешъ на ура и още двадесетъ раскрача да побѣгнешъ до първийтъ залпъ на боязливитѣ турци. А на осемдесетъ, тѣхнитѣ коршуми сѣ вече по-малко грозни, всичкитѣ ще полѣтятъ надъ главитѣ. Отъ тѣхъ ще има по голѣма вѣрда на далечнитѣ резерви, отъ колкото на атакующитѣ части. Право прѣдъ насъ единъ взводъ охотници. Тѣзи първи са призовахъ да са спуснатъ въ турскитѣ шанцове и при поддържката на стрѣлковата цѣпь да исколятъ неприятельтъ. Вглѣдвамъ са въ лицата на охотницитѣ, на тѣзи мисленно отчаянии хора, и нищо въ тѣхъ сураво, грозно, воинственно. Проститѣ, сивитѣ солдатски лица, нѣкои съ наивна засмивка, всичкитѣ довѣрчиви... Охотницитѣ са растѣглили, непровождатъ съ очи генеральтъ. Единъ са старае особено, а на смъртъ отива.... Видимо